

S A N C T A E

S E D I A P O S T O L I C A E

EPISCOPI SAMOGITIENSIS

R E L A T I O D I O E C E S A N A

A n n o D. n i 1921.

CAPUT I.

Generalia de statu materiali personarum et locorum.

1. Episcopus Samogitiensis Franciscus Karevičius, 59 annum aetatis agens, e paroecia Mosedis in Samogitia oriundus, episcopus consecratus est die 17 Maii anni 1914, regimen dioecesis suscepit die 31 Maii eiusdem anni.

Episcopum Auxiliarem, dioecesis Sedi datum, habet R. D. num Josephum Skvireckas, Episcopum titularem Ceramensem, consecratum die 13 Iulii 1919 anni.

2. Dioecesis Samogitiensis erecta est anno 1417, die 24 Octobris a Patribus Concilii Constantiensis per legatos Joannem, archiepiscopum Leopoliensem et Petrum episcopum Vilnensem cum sede episcopali Varnis seu Medininkis; an. 1864 a Russiaco gubernio sedes ista cum capitulo, consistorio et seminario dioecesano Varnis translata est Caunam; anno autem 1895 auctoritate Summi Pontificis Leonis XIII, iuxta Decretum S. Congregationis Consistorialis die 8 Septembr. anni 1883 editum, vetere ecclesia cathedrali Varnensi seu Medininkensi suppressa, sedes episcopalis in civitatem Caunensem translata et ecclesia SS. App. Petri et Pauli ibidem ad dignitatem ecclesiae cathedralis evecta et canonice instituta est.

Dioecesis ista ab anno 1798 est suffraganea Provinciae eccles. seu Metropolitae Mohiloviensis cum sede in urbe Petropolis in Russia.

3. a. Locus residentiae Ordinarii nunc temporis est urbs Kaunas /Kowno/ in Lituania.

b. amplitudo dioecesis attingit 38000 ^{qkm} ~~km~~ ^{quod} et occupat /parte Curonensi hoc anno separata/ provinciam Kaunensem Reipublicae Lituanae; coeli temperies est moderata: , lingua lituanica.

c. Summa incolarum territorii attingit 1700000, quos inter 1 300.500 sunt catholici.

Oppida praecipua sunt: Kaunas /circa 100.000 incolarum/, Šiauliai, Panevėžys, Telšiai, Raseiniai, Ukmergė, Ežerėnai, Varniai, Kedainiai, Žagarė, Šeduva, Plungė.

Praeter Iudaeos, qui in numero circa 320 milium plerumque in oppidis degunt, adsunt in dioecesi item acatholici et quidem: graeco-orientalis schismatis asseclae seu Russi orthodozi circa 10 milia /loco 50 milium ante bellum; nam plerique orthodozi, uti officiales civiles et militares Russi, restituto Statu Lituanico regionem derelinquerant/, ev. lutheranae confessionis circiter 50000; reformatae seu Calvinianae confession. circa 15000; reliqui pertinent ad minores protestantium sectas vel mahometanam profitentur.

d. Numerus sacerdotum saecularium est 680. In seminario dioecesano sunt 100 alumni in 4 cursus theologicos et 2 cursus philosophicos *divisi;*

sunt a gubernio Russiaco, tempore quo haec regio ditioni Russorum subiecta erat.

h. Religiones mulierum in dioecesi habentur ~~tres~~ *haec*:

1. Caunense monasterium monialium Ordinis S. Benedicti iuris pontificii cum 17 religiosis;

2. Krakensis Conventus Congregationis Sororum S. Catharinae V.M., iuris dioecesanii cum 13 religiosis;

3. Pažaislis domus religiosa Congreg. Sororum S. Casimiri, iuris dioecesanii cum 5 sororibus;

4. Congregatio Famularum B. Mariae Immaculatae habet 9 domus cum 25 sororibus, iuris pontificii, habet decretum laudis

5. Congregatio Famularum Cordis Jesu pariter iuris pontificii, habet duas domus cum 11 religiosis.

CAPUT II.

De administratione temporalium bonorum, de inventariis et archivis.

4. Ecclesiae facultas acquirendi, possidendi et administrandi, iuxta civiles leges loci, est sarta tecta que, sed bona ecclesiastica tributis solvendis et oneribus publicis ferendis sunt obnoxia ad normam legis communis, quia privilegia statuum in Republica non agnoscuntur.

5. Ad ordinandum universum bonorum ecclesiasticorum negotium institutum est Consilium administrationis, constans praeside, Vicario Generali, quatuor consiliariis: Episcopo Auxiliari R.D. Josepho Skvireckas, Praelatis Dambrauskas, Januševičius et canonico C. Šaulys.

Quod Consilium ratione stabili gerit negotium administrationis et in actibus maioris momenti auditur ab Episcopo ad normam can.1520

6.Administratores particulares ecclesiarum aut piorum locorum vetere lege Russica non admittebantur;Confraternitates organisatae vetitae erant;tota administratio bonorum etiam legatorum erat reservata exclusive sic dicto Collegio R.Catholico Petropoli.Qui modo constituuntur administratores obligantur ad reddendas rationes ad normam can.1525,quod et praestant.

7.Praescripta canonis 1523 circa modum administrationis et confectionem librorum accepti et expensi servantur; libri rationum habentur in omnibus ecclesiis dioecesis.

Canon 1526 de non inchoandis litibus sine Ordinarii scripta licentia,can.1527 de abstinendo ab actibus ordinariam administrationem excedentibus omnino servantur,paucis casibus exceptis.

Praescripta can.1544 seqq.circa congruam dotem,tabulas piarum foundationum sunt in usu et servantur.

8.Bona fiduciaria ad pias causas acceptantur cum scitu et approbatione Ordinarii administranturque ad normam can.1516.

9.In venditione,oppignoratione,permutatione,locatione et emphyteusi bonorum servantur normae canonum 1530-1533; 1538-1542.

Praecipua his de rebus negotia referuntur ad locationem et permutationem agrorum beneficialium cum aliis agris pro-

13. Inventaria immobilium, mobilium et sacrae suppellectilium uniuscuiusque ecclesiae, parochiarum, Capituli Cathedralis, confraternitatum aliorumque piorum locorum conficiuntur in duplici exemplari, quorum alterum in archivo ecclesiae loci vel pii operis aut instituti servatur, alterum autem in Curia episcopali habetur ad normam can. 1296, 1522.

Ne morte rectoris ecclesiae aut superioris pii operis mobilia et suppellectilia disperdantur aut subtrahantur, cautum est ad normam canonum 1296, 1300-1302 per cofectionem inventariorum in forma, ut debitum effectum etiam in foro civili sortiantur.

14. Diocesanum archivum habetur erectum et custoditum ad tramitem can. 375-378. Tempore obsidionis et oppugnationis urbis et castris militaris Caunensis in pugnis inter exercitus Germanorum et Russorum, capta urbe 1915, etiam archiva ecclesiastica reperiiebantur in manibus occupantium, deferbantur de loco in locum et notabiliter erant turbata. Iam vero quantum per temporis difficultates licet, debitus ordo ad normam iuris restituitur. In eo adsunt documenta et libri, de quibus in can. 470 § 3, 1010, 1047, 1107. Documenta et libri parochiales incipiunt ab anno 1652. Catalogi habentur confecti ad libros matricularum: baptizatorum, defunctorum, copulatorum; ad alia documenta catalogi conficiuntur, sedatis belli perturbationibus.

In Cancellaria Curiae episcopalis habetur archivum secretum cum armario obserato, in quo scripturae secretae custodiantur, servatis regulis cann. 379-380.

15. Ecclesia cathedralis, parociales, filiales et alia pia loca habent sua quoque archiva cum documentis cuius — cumque piae causae propriis, cum inventariis mobilium et immobilium.

Ultima dispositio et instructio Ordinariatus de ordinandis archivis data est clero dioecesano die 4 Septembris an. 1920. Quapropter exemplaria catalogorum, exhibenda Curiae Episcopali ad normam can. 383, nondum omnia habentur.

CAPUT III.

De fide et cultu divino.

16. Fideles generatim sunt addicti religioni et Ecclesiae. Inter cultiores habentur opiniones praescriptae ^{conce} contra Ecclesiam vel fidem catholicam, quae tamen cuiusvis sectae religiosae formam non induunt. Inter hos eminent socialismi sectatores.

Dantur nonnulli scholarum praeceptores, qui praeconeptas contra fidem et Ecclesiam opiniones studiosae iuventuti, data occasione, suggerere conantur. Generatim tamen errores contra fidem inter fideles dioecesis non serpunt, praeis superstitiosa aut ab institutis catholicis aliena non observatur; modernismi, theosophismi, spiritismi lues dioecesim non infestat; nullus e clero est istis erroribus infectus.

Adest Consilium a Vigilantia, constans tribus presbyteris, theolog. doctoribus.

Professio fidei cum iuramento antimodernistico exigitur

et ab omnibus ad quos spectat fideliter praestatur iuxta can.1406 et decretum S.Officii 22 Martii 1918 an.

17.Divinus cultus exercetur liberrime.

18.Ecclesiae iura circa coemeteria ^aserta tecta^aque sunt et canonicae de his leges possunt servari.

19.In cultu divino,in Sanctorum,sacrarum imaginum et reliquiarum veneratione;in sacramentorum administratione, nec non in sacris functionibus,sive quoad ritus,sive quoad linguam et cantum,leges canonicae et liturgicae servantur cum quibusdam antiquis Provinciae consuetudinibus.

Nonnullae singulares consuetudines fundantur auctoritate Ritualis Sacramentorum Petrikoviensis,ex decreto Synodi provincialis Petrikoviensis an.1621 ad uniformem ecclesiarum Regni Poloniae usum editi et anno 1631 reimpressi.Ita interrogationes in collatione S.Baptismi et aliorum Sacramentorum fiunt solummodo lingua vernacula.Processio in Solemnitate Corporis Christi peragitur cum canticis et caeremoniis a Rituali Romano diversis.In die Parasceves finitis Vesperis SS.Sacramentum in Ostensorio positum ac velatum processionaliter transfertur in paratum sepulchrum speciale, ubi servatur expositum adorationi fidelium ad noctem Resurrectionis Domini.Qua nocte vel mane peragitur ritu speciali apertio Sepulchri Domini cum sollemni Processione.

In expositione et repositione SS.Sacramenti cantantur hymni:"O Salutaris"et "Tantum ergo",celebrante cum monstrantia ad populum verso.

In ecclesiis picturae,statuae aliaque a sanctitate loci

aliena vel liturgicis legibus minus consona non adsunt.

Profani conventus vel nundinae non fiunt.

20. Numerus ecclesiarum in singulis oppidis vel paroeciis fidelium necessitati fere sufficiens est.

21. Ecclesiae generatim sunt mundaе, decenter ornatae et supellectili sufficienter instructae.

Ecclesiae: Cathedralis Caunae, Šiluvensis, Šiaulensis, Telšensis, Tytavėnensis, Kalvariensis, Remigalensis, Švėkėnensis, Joniškensis, Rokiškensis, Rietavensis, Salantensis, Anykėstensis, Šilalensis, Josvainensis eminent sua structura, arte, nonnullis picturis, eadem insignes sunt pretiosa supellectili vel paramentis, de quibus omnibus congrua cura adhibetur.

22. Ingressus in ecclesias, dum sacra aguntur, est omnibus prorsus absolute semperque gratuitus.

23. Ne furtis et profanationibus obnoziae sint ecclesiae rite custodiuntur: ecclesiae in quibus SS. Eucharistia asservatur, praesertim paroeciales, quotidie per aliquot horas fidelibus patent. Cann. 1267 et 1268 circa custodiam SS. Sacramenti in uno tantum loco et altari et circa decorem et ornamentum altaris eiusdem; can. 1269 circa tabernaculi statum, can. 1271 circa lumen perpetuum coram SS. mo observantur. Sed tempore belli ob olei et cerae penuriam vel defectum in locis ubi pugnabatur in quibusdam ecclesiis, nocturno praesertim tempore, lampas vel exstinguēbatur vel lumine electrico compensabatur.

De iis quae ad Ordinarium pertinent.

24. Ordinarius Samogitiensis fruitur redditibus: 1. Ex bonis immobilibus quae constant: a/ uno praedio circa 170 ha seu desjatin; b/ uno lacu mediocri; c/ una mola aquaria; d/ una villa seu domo lignea in loco antiquae sedis episcopalis Varniai /Vornie/. 2. ex pulico aerario percipitur annua pensio in summa 24.000 marcarum germ. seu aureorum lituanicorum. Qui redditus essent plane sufficientes ad honestam sustentationem tempore normali, sed nunc temporis, cum pecuniae valor ob belli adiuncta immense decrevisset, redditus isti facti sunt viz sufficientes.

Domus episcopalis Caunae est muro latericio constructa, constans duabus contignationibus, quarum superiorem inhabitat Episcopus cum suo famulo, inferior contignatio divisa est in duas partes, quarum alteram inhabitat Episcopi Secretarius, idem et Cancellarius Curiae, alteram vero ostiarius et culina cum famulatu occupant.

Cathedraticum ad normam can. 1504 exigitur nullum.

Speciali dioecesis necessitate impellente, praesertim ratione belli, inde ab initio anni 1920 imposita est omnibus beneficiariis ad normam canonis 1505 exactio solvenda quotannis per proximum triennium in quantitate a 120 ad 200 marcas germ. seu aureos lituan. Praeterea ab omnibus sacerdotibus visitationi decanorum seu vicariorum foraneorum obnoxiis solvitur inde a multis annis exactio specialis pro semi-

nario dioecesano. Quae exactio ad proximum triennium statuta est in annua quantitate 80 marcarum.

Episcopus sive quae Ordinarius, sive quae persona privata nullo aere alieno gravatus est.

25. Episcopales aedes et bona mensae immobilia et mobilia conscripta sunt, confecto inventario, iuxta praescripta canonum 1483, 1299 § 3 et 1301.

26. In ultima Sedis vacatione bona mensae episcopalis administrabat Vicarius Capitularis; oeconomus pro mensae bonis non fuit constitutus.

27. Ordinarius legi residentiae satisfacit per commorationem in civitate episcopali. Tempore visitationis spatio quatuor mensium quotannis Episcopus in quavis ecclesia parochiali peragit pontificalia, concionatur bis vel ter in die. In civitate episcopali peragit pontificalia in sollemnioribus festivitatibus et facit allocutionem ad populum. Litterae pastorales ad clerum et populum dantur pro temporis opportunitate. Leges ecclesiasticae et dioecesanae notae fiunt per insertionem et publicationem in officiali Folio Dioecesano "Žemaičių Vyskupijos Kronika" vel in casibus extraordinariis per litteras circulares aut cursorias. Decani seu Vicarii foranei tenentur obligatione advigilandi et curandi ut leges fideliter serventur ad normam can. 336.

28. Sacramentum Confirmationis administratur ab Episcopo occasione visitationis ecclesiarum dioecesis fere quatuor mensium spatio quotannis; praeterea in civitate episcopali administratur Confirmatio in festis sollemnioribus et occa-

sione communionis generalis puerorum vel studiosae iuventutis scholaris.

In huius Sacramenti collatione regulae de aetate confirmandorum et de patrinis servantur.

29. In ultimo quinquennio sive per me, sive per Episcopum Auxiliarem Samogitien. ad Sacros Ordines promoti sunt, praeter caeteros clericos, ad presbyteratum 94 diaconi; in hoc numero e dioecesi Samogitiensi 60, Vilnensi, 25, Seinensi 9.

Leges de non promovendis qui necessarii vel utiles non sint iuxta can. 969 sunt servatae; immo ex eo quod ob belli adiuncta Seminarium per duos fere annos non functionabatur et quod praeterea multi sacerdotes sive morbis contagiosis affecti praemature obierunt, sive acie exercituum pugnantium a suis sedibus seclusi vel extra limites dioecesis missi erant, orta est notabilis penuria sacerdotum. Quapropter anno 1919 ordinati sunt presbyteri aliquot diaconi qui, studiis philosophicis per biennium absolutis, studiis theologicis in Seminario nonnisi per triennium vacaverunt, dum cursus integer est quatuor annorum.

Generatim numerus promotorum ad presbyteratum attenta necessitate est omnino insufficiens.

Dioecesis necessitate impellente incardinavi tres sacerdotes ex Archidioecesi Mohiloviensi ad normam cann. 111 et seqq.

30. In concedenda facultate sacramentales confessiones audiendi servatae sunt regulae cann. 877 seq. pariter can. 893 seq. circa casus reservados.

31. Circa sacram praedicationem servantur normae Constitutionis S.P. Benedicti XV et S. Congr. Consistorialis die 28 Iunii 1917 an. datae; can. 1340 circa licentiam concedendam et can. 1347 circa modum et argumentum concionandi observatae sunt. Instructio Pastoralis de munere praedicationis sacrae ordinando edita est die 21 decembris anni 1918. Votum a can. 1345 expressum de brevi aliqua homilia in missis festivis habenda ducitur sensim ad effectum iuxta citatam Instructionem dioecesanam diei 21 decembris 1918 an.

32. Nuptiae fidelium cum infidelibus vel impiis non occurrunt; fidelium vero cum acatholicis protestantibus et schismaticis graeco orientalis confessionis russicae initae sunt coram ministro catholico cum debita dispensatione, servatis conditionibus ab Ecclesia praescriptis.

Casus matrimoniorum mixtorum, contractorum coram ministro acatholico, intra limites dioecesis sunt rarissimi, praesertim inter divortiatos a consistoriis heterodoxis; frequentius occurrunt casus eiusmodi matrimoniorum initorum extra dioecesim ab emigratis vel captivis in Russia. Haec matrimonia post reditum oratorum in dioecesim plerumque convalidantur.

33. Ultimo sezenio quo commissum mihi munus episcopale exerceo visitatae sunt 260 ecclesiae; nihilominus tamen ob belli difficultates et amplitudinem dioecesis fere tertia pars ecclesiarum manet nondum visitata.

Praeter loca et res, libros et archiva visitavi quoque personas clericorum, uniuscuiusque vitae rationem confessio

nisque frequentiam absque nimia indagatione cognoscendo.

Inspezi quoque quae habentur circa legatorum adimplementum et missarum manualium satisfactionem ac stipem, et reperi fere omnia hac in re procedere ad normam Instructionum dioecesanarum et legis iuxta cann. 824-844.

34 Synodum dioecesanam nondum celebravi; ultima synodus congregata fuit Varnis anno 1752. Sub regimine Russorum id vetitum erat, nunc tempus belli impedimento est.

35. Dioecesis Samogitiensis adnumeratur provinciae ecclesiasticae Mohiloviensi, cuius Metropolitanus est Archiepiscopus Mohiloviensis cum residentia in urbe Petropoli. Aditus Sedis metropolitanae et quaevis communicatio aut commercium etiam litterarum cum Archiepiscopo Metropolitano inde ab initio belli erant valde impedita, postremis autem annis ob dominans in Russia regimen gubernii mazimalistici seu bolševik'orum prorsus interrupta sunt.

Ultima Conferentia convocata a Metropolitano habita est Petropoli die 20 mensis Octobris anni 1911; interfuerunt praeter Metropolitanum tres Episcopi: Samogitiensis, Vilnensis, Luceorio-Žytomiriensis. Actum est potissimum de statu et conditione Ecclesiae in ditione Russica; inita consilia et decreta Conferentiae circa libertatem cultus, de aedificandis et restaurandis ecclesiis, de scholis, de promulgatione et applicatione legum ecclesiasticarum, de associationibus et piis institutis, de iudiciis et poenis caruerunt considerato fructu ob summam resistantiam Gubernii, a quo prohibitum erat decisiones Conferentiae executioni mandare.

36. Relationes cum civili loci auctoritate hactenus sunt satis rectae; nam in Coetu Legislativo /Seima^s/ Reipublicae deputati catholici in praesenti praevalent; episcopalis dignitas et iurisdictio sarta tecta servatur; servilitate erga humanas potestates vel alio modo detrimentum libertati et immunitati Ecclesiae aut dedecus statui ecclesiastico non obvenit.

CAPUT V.

De Curia dioecesisana.

37. Curia dioecesisana habet aedes proprias, non omnino tamen sufficientes et convenientes, praesertim pro archivo dioecesisano servando.

Prospectus officialium Curiae dioecesisanae:

1. Vicarius Generalis E. imus Ill. imus ac R. imus D. nus Joseph Svireckas, Episcopus Auxiliaris;
2. Officialis, Praelatus Joannes Maculevičius, Dr. Theol.;
3. Vice Officialis, Praelatus Franciscus Pacevičius, M. Th.;
4. Promotor Iustitiae Canonicus Casimirus Paltarokas, M. Th.;
5. Defensor vinculi /matrimonii et ordinis/ Canonicus Antonius Alekna, Cand. Th.;
6. Cancellarius, Canonicus Casimirus-Stephanus Čaulys, M. Th.;
7. Vice-Cancellarius Joseph Byla, Presbyter;
8. Secretarius Episcopi f. m. Canonicus C. S. Čaulys.
9. I Notarius Can. J. Stakauskas, M. Th.;

- 10.II Notarius Presbyter St.Pavilanis, Cand.Th.;
- 11.III Notarius Presbyter Joseph Lesauskis, Th.Dr.;
- 12.Archivarius Presbyter Petrus Tamošauskis, C.Th.;
- 13.Registrator Felix Kapočius, Presbyter,
- 14.Scriba Tribunalis /vacat/,
- 15.II Scriba /vacat/,
- 16.III Scriba /vacat/,
- 17.Cursor,
- 18.Apparitor.

Tribunal Ordinarium primae instantiae.

/Constitutum die 7 Decembris 1918/.

Officialis: Praelatus Joannes Maculevičius, Dr.Theol.;;

Vice-officialis: Praelatus Franc. Pacevičius, M.Th.;

Promotor iustitiae: Canonicus Casimirus Paltarokas, M.Th.

Defensor vinculi: Canonicus Antonius Alekna, Cand.Th.

Judices pro-synodales:

- 1.Praelatus Alezander Dambrauskas, M.Th.;
- 2.Praelatus Franciscus Pacevičius, M.Th.;
- 3.Praelatus Paulus Januševičius, M.Th.;
- 4.Praelatus Constantinus Olšauskis, M.Th.;
- 5.Monsignore Bronislais Žongollovič, Dr.Theol., Cub.int.S.S.,
Canonic.honob., Prof.Academiae,
- 6.Canonicus Casimirus Paltarokas, M.Th.;
- 7.Presbyt.Ladislaus Jurgutis, M.Th., prof.Seminarii,
- 8.Presbyter Bronislais Liaus, M.Th., Canon.,
- 9.Canonicus Antonius Alekna, C.Th.

Notarii

et actuarii:

1. Presbyter Joseph Lesauskis, Dr. Th.,
2. " Stanisł. Pavilanis, Cand. Th.,
3. " Feliz Kapočius,
4. Canonicus hon. Joseph Stakauskas.

Archivarius: Presbyter Petrus Tamošauskis, C. Th.

Parochi Consultores:

1. Praelatus Paulus Januševičius, M. Th., parochus Caunensis ecclesiae SS. Trinitatis,
2. Clemens Šovys, Th. Dr., parochus Caunensis eccl. S. Crucis,
3. Antonius Kryžanavskas, parochus Salakensis, decanus Ežerėnensis /Zarasen./, Can. hon.,
4. Julianus Jasieniskis, M. Th., parochus Šiaulensis, decanus Joniškensis,
5. Casimirus Pronckietis, M. Th., parochus Kedainensis et decanus Caunensis,
6. Stanislaus Sarapas, parochus Radviliškensis, decanus Šeduvensis,
7. Julius Maciejauskis, parochus Švėkšnensis, decanus Rietavensis, Can. hon.,
8. Dominicus Motuzas, parochus Skaudvilensis, decanus Batakensis et
9. Paulus Korzonas, parochus Telšensis, decanus Alsėdensis.

Consilium Administrationis
ad ordinandum universum bonorum ecclesiasticorum
negotium.

Praeses Ez. imus ac R. imus Ordinarius loci.

Consiliarii: 1. Eppus Joseph Skvireckas, T.M.,
2. Prael. Dr. Joannes Maculevičius,
3. Prael. Paulus Januševičius, M.Th.,
4. Canonicus C-St. Šaulys, M.Th.

Coetus deputatorum
in consilium seminarii dioeceseani ad proximum sezennium.

a. Pro Consilio disciplinae:

1. Praelatus Alezander Dambrauskas, M.Th.,
2. Canonicus Antonius Alekna, Cand. Th.

b. Pro Consilio administrationis:

1. Praelatus Paulus Januševičius, M.Th.,
2. Canonicus C-St. Šaulys, M.Th.

Consilium vigilantiae:

1. Praelatus Dr. Joannes Maculevičius, Dr. Th.,
2. Prof. Dr. Bronislaus Žongollovič,
3. Prof. Dr. Blasius Česnys.

Censores librorum de religione tractantium.

1. Joseph Skvireckas, M.Th. Epps Anzil.

2. Joannes Maculevičius, Dr. Th., Prael.,
3. Alezander Dambrauskas, M. Th., Prael.,
4. Paulus Januševičius, M. Th., Prael.,
5. Casimirus Šaulys, M. Th., Canonic.,
6. Bronislaus Liaus, M. Th., Can. hon.,
7. Casimirus Paltarokas, M. Th., Can.,
8. Ladislaus Jurgutis, M. Th., Prof. Seminarii,
9. Marcus Morkelis, M. Th., Prof. Seminar.,
10. Meškauskas Joseph, M. Th., Prof. Seminar.

Examinatore pro synodales

ad proximum decennium ad normam can. 385-390 conetit.:^s

1. Eppus Auxil. Joseph Skvireckas, Th. M.,
2. Praelatus Joannes Maculevičius, Dr. Th.,
3. Praelatus Alezander Dambrauskas, M. Th.,
4. Praelatus Paulus Januševičius, M. Th.,
5. Canonicus Casimirus Šaulys, M. Th.,
6. Canon. hon. Bronislaus Liaus, M. Th.,
7. Canonicus Casimirus Paltarokas, M. Th.,
8. Canonicus Antonius Alekna, Cand. Th.,
9. Prof. Seminar. Ladislaus Jurgutis.

38. Vicarius Generalis est Episcopus Auxiliaris R. ius
D. ius Josephus Skvireckas, excellens doctrina, zelo fidei,
animi gravitate ac constantia.

Officialis Tribunalis dioecesanī Praelat. Maculevičius,

doctor theol., Seminarii dioec. rector, excellit doctrina ac morum gravitate omniq[ue] constantia ac moderamine.

39. Proventus Curiae habentur potissimum ex aerario publico; secundum editam anno praeterito legem solvenda Curiae summa pecuniaria efficit circa 84 milia aureorum lituan. seu marc. germ.

Erogatio: pensiones officialium 74 milia; reliqua pecunia destinatur sustentationi aedium, calefactioni aedium, curae rei domesticae.

Praeterea secundum vigentem in dioecesi consuetudinem immemorabilem percipitur aliqua praestatio pro concedendis dispensationibus a publicationibus matrimonialibus in quantitate rublorum russ. 3 pro casu. Quae praestatio efficiebat prisca moneta russica a 900 ad 1000 Rbl. pro anno, nunc autem, mutato pecuniae valore et moneta, efficit circa octo milia aureorum lit. seu marcarum germ. et cedit in subsidium sustentationis Cancellari^{ae} Episcopi, Secretarii eiusve adiutoris.

Aliae eleemosynae vel tazae, solutae iuxta vires pro dispensationibus matrimonialibus, erogatis ab Ordinario vigore facultatum specialium, in quantitate annua circa 10 ad 12 milia marc. germ. transmittuntur ad S. Congregationem de Sacramentis.

CAPUT VI.

De Seminario.

40. Seminarium dioecesanum adest in civitate episcopali

Caunae.

41. In eo ad clerum indigenum creandum educantur selecti iuvenes bonae spei, praecipue e dioecesi oriundi.

a. Numerus et status eorum qui eternam disciplinam regunt, qui spiritualiter alumnos dirigunt, qui docent, qui discunt est sequens:

Rector Prael. Joannes Maculevičius, Dr. Theol.

Vice-Rector Canon. Casimirus Paltarokas, M. Theol.

Praefectus presb. Marcus Morkelis, M. Theol.

Director spiritus presb. Joseph Meškauskas, M. Th.

P r o f e s s o r e s :

Introduct. in Sacr. Script., Ezegesis S. Script., Archeol. biblica et sacrae: Ezc. Epps Auzil. Joseph Skvireckas, M. Th.

Theol. Dogm. Fundam., Propedeuticae theol., Sociologiae: Can. Cas. Paltarokas, Vice-Rector.

Theologiae Dogm. Spec. et Liturgicae: Lesauskis Joseph, Dr. Theol.

Theol. Moral. Gener., Specialis et Pastoralis: Rector Seminarii.

Juris Canonici et Civil.: Can. Casimirus Šaulys, M. Theol.

Historiae Eccl., Historiae Lituan., Historiae Universal.: Can. Antonius Alekna, Cand. theol.

Theol. Asceticae, Liturgicae, Physicae: Meškauskas Joseph, M. T. Homileticae, Patristicae, Theoriae artis litter., Litterae lituan., Paedagogicae: Marcus Morkelis, M. T.

Historiae Philosoph. et Linguae latin.: Ladislaus Jurgutis M. T.

Linguae latin., Scientiae natur., Cantus: Franciscus Pen -
kauskas, M. Th.

Logicae, Criter., Ontologiae, Cosmologiae, Psychologiae: Ta -
mošaitis Isidorus, doct. phil.

Oeconomus presb. Joan. Petrošius.

Lector Hygienae et Medicus Rochus Šliupas, Dr.

Secretarius pr. J. Petrošius.

In Seminario discunt hoc anno circa 100 alumni divisi
per 6 cursus: quatuor theologicos et duos philosophicos.

b. Aedes Seminarii sunt lapideae an. 1471 erectae et de-
stinatae monasterio Fratrum Ordinis S. Francisci. Monasterio
a gubernio suppresso, aedes anno 1864 Seminario destinatae
sunt; hygienicis exigentiis non omni ex parte respondent;
domus rusticationis deest.

c. Reditus et onera Seminarii anno praeterito 1920 fere
hi erant:

Reditus:

1. ex aerario publico circa.....	Mk. 157000
2. ex solutionibus annuis alumnorum....	" 40000
3. ex actio peculiaris imposita benefi- ciariis ad proximum triennium iux- ta can. 1505.....	" 40000
4. proventus oeconomiae domesticae Sem- inarium/nortus, domus etc./.....	" 50000
5. ex collectis in ecclesiis, oblatio- nibus, eleemosynis.....	" 36000

Mk. 323000.

Expensae:

1. Pensiones professorum.....	Mk. 650000
2. Sustentatio.....	" 156000
3. famulatus.....	" 20000
4. aedes, cura rei domesticae etc.....	" 80000
<hr/>	
Mk. 323000.	

Praeterea in aerario Seminarii habentur varia legata in quantitate circa 150 milia rubl. russ. Quae legata plerumque constant obligationibus variorum Bankorum Russiae et in praesenti nullum praeseferunt valorem.

Onera seu obligationes pro fundatoribus vel benefacto-ribus sunt: 176 Missae dicendae a neo-presbyteris et 24 Missae a superioribus et professoribus Seminarii. Insuper bis in anno Officium Defunctorum ab alumnis cantandum.

d. Ad meliorem Seminarii statum videntur necessarium sumptuum augmentum eo fine ut aedes amplientur et reconstruantur iuxta hygienae exigentias, ut bibliotheca libris et operibus locupletetur, ut maior alumnorum numerus omnino gratis recipi et educari queat, ut pietate, idoneitate, ingenio praestantes alumni in maiore quam nunc numero in Facultates theologicas aut Academias mitti possint ad continuanda studia specialia. Usque ad annum 1915 aderat Academia ecclesiastica Petropolitana, ubi pro studiosis dioecesis Samogitien-sis 6 stipendia habebantur. Nunc Academiae studiis ob bellum interruptis propria Academia aut Facultate theologica nondum erecta, comparationi superioris scientiae sacrae eo

pro viribus consulatur quod aliquot alumni post absolutum curriculum studiorum in Seminario ad vacandum studiis superioribus mittantur in Facultates extraneas.

42. Seminarium non est distinctum in maius et minus.

43. Tributum seminaristicum ad normam can. 1356 non exigitur.

Regulae:

can. 1357 circa visitationem alumnorum et regulas internas;

cann. 1358, 1360, 1362 circa directionem disciplinarem, oeconomicam et spiritualem;

can. 1359 circa deputatos;

can. 1363 circa alumnos admittendos et excludendos;

can. 1371 circa dimittendos aut expul^{et}sendos;

cann. 1364-1366 circa institutionem litterariam et scientificam, praesertim philosophiae et theologiae;

can. 1367 circa pietatis exercitia;

can. 1369 circa spiritum ecclesiasticum fovendum et urbanitatis leges tradendas fideliter servantur, iuxta datam ab Episcopo Instructionem specialem.

44. Ordinarius, quantum id temporum adiuncta sinant, curat, ut aliqui alumni pietate et ingenio praestantes in Urbe vel alibi in Universitatibus rite probatis studiis vacent. Nunc temporis presbyter Malachauskas in Urbe studiis Juris Can.; presbyter Usaris in Universitate Friburgensi in Germa-

nia theologiae vacant. Praeterea apud S. Sedem Apostolicam necessarii gressus fiunt ut in Urbe speciale Collegium Litu-
uanum pro studiosis Lituaniae erigi possit.

CAPUT VII.

De Clero generatim.

45. Non obstante belli duritie, clero generatim de mediis honestae sustentationis sufficienter provisum est.

Pro senibus et infirmis presbyteris habentur: a. beneficia simplicia vulgo altariae, constantia ex aedibus seu domo, parvo horto vel agri fundo; b. parva subsidia ex aerario Rei-
publicae pro invalidis; c. praeterea habetur presbyterorum associatio mutui auxilii pro casu infirmitatis. — Domus spe-
cialis, ubi senio vel infirmitate confecti presbyteri sus-
tententur, in dioecesi deest.

46. Domus propria pro spiritualibus cleri exercitiis vel quo poenitentes recipiantur non adest.

Exercitia communia cleri peraguntur tempore feriacionis aestivae in aedibus Seminarii aut per decanatus—in amplio-
ribus aedibus parochialibus.

Sacerdotes poenitentes in aedibus monasterii Ord. Frat-
rum Minorum Kretinae ^{internari} ~~reperi~~ri solent.

47. Ordinarius curavit, etsi non semper ~~ex~~ cum fractu expec-
tato, ut clerici omnes ea adimpleant quae recensent:

can. 125 circa sacramentalem confessionem et pietatis
exercitia;

can. 126 circa periodicum recessum ad spiritualia exer-

citia;

can. 131 et 148 circa conferentias cleri;

can. 133 circa conhabitationem cum mulieribus;

can. 134 circa communem clericorum vitam, praesertim vicariorum cooperatorum: cum suo paroco ad normam can. 476 § 5;

can. 135 circa recitationem officii divini;

can. 136 circa habitus ecclesiastici et tonsurae delationem;

can. 811 circa vestis talaris delationem in missae celebratione;

can. 137 circa fidei iussiones cavendas;

can. 138-140, 142 circa abstinentiam ab omnibus quae statum ecclesiasticum dedecent, a theatris et spectaculis mundanis et a negotiorum saecularium gestione.

Canonem 130 circa examina annualia novorum presbyterorum omisi urgere ob penuriam sacerdotum, qui et ipsi, quia pauci sunt, officiis implendis gravantur.

48. Intuitu boni communis et ad utilitatem religionis concessi ad normam can. 139 4 quinque sacerdotibus licentiam suscipiendi munus deputatorum Coetus legislativi /Steigiamasis Seimas/. Uni presbytero data erat permissio operam praestandi in cooperativis. Nonnulli istis operibus participant praesumpta Ordinarii licentia, neque hos hactenus coercendos opportunum existimaui, donec fideles laici id negotiorum genus absque sacerdotum auxilio propriis viribus gerere assuescant; concessionem pro mensis nummulariis

seu arcis non occurrant.

49. Clerus generatim praestat eam quam can. 127 praescribit obedientiam et reverentiam erga Ordinarium suum, et erga Apostolicam Sedem. Sunt tamen duo sacerdotes qui, valetudinis recuperandae causa in exteras regiones dimissi, ibidem manent contra Ordinarium expressam voluntatem studiis vacaturi; unus sacerdos ante quinque annos ad studia theologica continuanda in Helvetiam dimissus, nunc ultra tempus permissum Parisios profectus sine venia Ordinarii scientiis politicis operam dare intendit. Adsunt in dioecesi quinque sacerdotes linguae polonae; inter hos et clerum lituanum debita caritas sacerdotalis foveri creditur; nec Ordinarius in cura pro utrisque defecisse videtur.

50. Generatim clerus officia, quae Ordinarius iuxta can. 128 eis committit, suscipit obsequenter.

Habetur tamen sacerdos A. Mylinas qui, notabili fundo agri a cognatis dono obtento, officium ecclesiasticum suscipere non vult, praetextu labefactae valetudinis, et mavult in suo praedio vivere a duobus iam annis rusticationi incumbens.

51. Plures sacerdotes de Ordinarii licentia in diariis et libellis periodicis scribunt; tres vel quatuor diariis aut periodicis moderandis ^{exorn} ~~operantur~~ dant, idque magna facultate et utilitate peragere videntur.

52. Generatim clerici a legendis diariis vel libris contra fidem aut bonos mores tractantibus sese abstinere vel in casu necessitatis dispensationem sibi procurant.

Unus sacerdos Franciscus Vilunas, pluries ab Ordinario

monitus et correptus ob delicta contra obligationes proprias status, anno praeterito habitu clericali deposito, factioni socialisticae adhaesit. Alter Ludovicus Adamauskis item correptus de socialismo suspectus est. Presbyter Joseph Kubilius qui commissum sibi vicarii munus deserere praesumpsit et habitu clericali dimisso, clam aufugit, an. 1920 ad normam can. 2399 a divinis suspensus, per nefas ad statum saecularem regressus est.

53. Supra /num. 52/ memoratus sac. Vilunas ob socialismi propagationem necnon morum licentiam dioecesano Tribunali traditus ac in monasterium Ord. Fratr. Minorum se conferre iussus, obedire detrectavit, factioni socialistarum nomen dedit et nunc ephemeridis socialisticae collaboratorem aut moderatorem agere fertur.

Sacerdos Antonius Šufinskis Tribunalis dioecesani sententia anno 1919 erat suspensus ab exercitio ordinis et iurisdictionis ad quinquennium ob delicta contra obligationes proprias status, potissimum ob vitae lasciviam; nunc datis resipiscentiae signis ad sacrum litandum admissus est, firma suspensione ab exercitio aliarum functionum ordinis aut iurisdictionis, donec manifesta signa emendationis afferat et designatum ipsi examen e disciplinis sacris absolvat.

CAPUT VIII.

De Capitulis.

54. Cathedrale Capitulum Samogitiense adest Caunae.

55. Capitulum constat novem canonicis capitularibus, quorum 6 gaudent praelatorum titulo, variis temporibus a Sede Apostolica probato; omnes sunt collationis episcopalis. Officia Canonici theologi et Poenitentiarii adsunt. Munus theologi implere censetur canonicus, qui ad normam can. 400 § 3 sacras disciplinas in Seminario docet.

Habetur Collegium vicariorum ecclesiae cathedralis constans vice-praeposito et 5 vicariis.

56. Dotatio Capituli est: a. ex aerario Reipublicae pensio annua marc. 50400; b. aliquot aedes in civitate episcopali mediocris valoris; c. unum praedium parvum in dioecesi longe a civitate episcopali situm, quod in praesenti fere nullum emolumentum praestat.

Regulae Canonis 395 circa distributiones quotidianas et punctaturas non servantur.

57. Canonicatus aut beneficia patronata non adsunt.

58. Capitulum habet statuta seu "Constitutiones Ecclesiae Cathedralis Mednicensis" confirmatas 1563 anno die 24 mensis martii a D. ino Berardo Bon Joanne, Nuntio Apostolico cum facultate Legati de Latere in Regno Poloniae et Magno Ducatu Lituaniae.

59. Canonici ad honores sunt 11. Regulae can. 406 de iis servantur.

60. Sede episcopali vacante eligitur a Capitulo Vicarius Capitalaris ad normam iuris.

Ultima vacationis vice mense septembri 1913 anni electus fuit a Capitulo Vicarius Capitalaris qui secundum vigentem

tunc temporis in regione legem Russicam confirmandus erat a gubernio imperiali.

Quoad modum constituendi Episcopus usuveniebat praevia praesentatio principis. Hic modus videtur nixus Concordato cum gubernio Russiae.

61. Diebus dominicis et festis sacras functiones in ecclesia cathedrali peragit Capitulum; in ceteris vicem Capituli supplet Collegium vicariorum cathedralium.

De modo quo Capitulum se erga suum Ordinarium gerit et de aliis quae ad eius bonum nomen pertinent nil nisi bene dici potest.

62. Alia Capitula in dioecesi non adsunt.

CAPUT IX.

De Vicariis foraneis et Parochia.

63. Vicarii foranei, vulgo decani, adimplent diligenter ea omnia quae can. 447 praescribit de vigilantia in ecclesiasticos viros sui districtus, de cura ut canonicae leges et decreta Ordinarii observentur; paroecias visitant quotannis iuxta normas ab Ordinario de statu sui vicariatus iuxta can. 449.

64. Paroeciae omnes sunt de suo proprio pastore provisae.

Lez a can. 460 lata de uno duntaxat pastore in unaquaque paroecia habendo observatur.

65. Ante revolutionem, sub vetere regimine russo ob

difficultates in parochorum institutione, amotione et translatione nominabantur paroecciarum administratores ceu parochi amovibiles; qui in dioecesi habentur adhuc multi. Posteriori vero tempore constituuntur parochi stabiles.

Ecclesiae cathedrali paroeccia non est unita /adiuncta/.

Paroecciae unitae Capitulis, domui religiosae aut alii personae morali non adsunt.

66. Paroecciae patronatui obnoxiae non habentur.

67. Provisio paroecciarum iure consuetudinis immemorabilis haecenus non fit per concursum, sed per Ordinarii electionem et designationem.

68. Parochi vivant redditibus: a. e fundo terrae circa 30 ha; b. parva pensione ex aerario publico a 275 ad 600 rub. russ. pro anno; c. e iuribus stolae; d. partim etiam liberis fidelium contributionibus annuis in specie sic dictae kalendariae, quae cedit in subsidium cleri paroeccialis et famulorum ecclesiae. Vivant generatim commode nec sunt qui egestate laborent. Omnes domo paroecciali propria eaque sufficienti instructi sunt.

69. Parochi generatim satisfaciunt iis quae praescribuntur:

can. 463 § 4 circa gratuitum ministerium praestandum iis qui solvendo pares non sunt;

can. 465 circa residentiam;

can. 466 circa applicationem missae pro populo;

can. 467 circa sacramentorum administrationem et animarum salutis zelum;

can.468 circa infirmorum curam;

can.469 circa vigilantiam ne errores contra fidem et vicia subrepant;et circa opera caritatis,fidei et pietatis in parocchia instituenda et fovenda;

can.470 circa parocchiales libros recte conficiendos;circa exemplaria tradenda quobannis Curiae episcopali;

can.735 circa sacra Olea a parochis decenti ac tuto loco custodienda.

70.Circa baptismus:Quaelibet ecclesia parochialis sacro fonte est instructa iuxta can.774;

Tempore hiemali quando ob aeris asperitatem infantes sine gravi incommodo in ecclesiis baptizari nequeunt,fons baptismalis ex consuetudine immemorabili collocatur in calefactis aedibus domus parochialis,vel de licentia Ordinarii ad normam canonis 776 baptismus in domo privata administratur.

71.Circa SS.Sacramentum:Parochis cura est et studium indefessum ut fideles,iuxta can.863,saepius et etiam quotidie Pane Eucharistico reficiantur;

ut iuxta can.865,infirmi,dum plene sunt sui compotes,S.

Viaticum suscipiant;

ut iuxta can.1273,1274 et 1275 cultus SS.Sacramenti augeatur,excitando fideles ad quotidianam pro posse Missae adsistentiam,ad visitationem peragendam,exponendo statim temporibus SS.Eucharistiam;

ut iuxta can.858,pueri usum rationis assecuti et sufficienter dispositi quam primum ad sacram communionem ad-

mittantur.

72. Circa Extremam Unctionem: Parochis cura est, ut hoc Sacramentum ab infirmis recipiatur dum sui plene compotes sunt.

73. Circa matrimonii celebrationem: Parochis omnibus est diligens cura observandi quae praescripta sunt in Codice lib. III, tit. VII, circa libertatem status, impedimentorum dispensationem, sacros ritus et adnotationem matrimonii.

74. Circa catechesim: ab omnibus parochis diligenter servantur quae praescribit:

can. 1330 circa peculiarem catechismum pro prima confessione et communione et pro confirmatione puerorum;

cann. 1331 1336 de catechismo diebus festis impertiendo tum pueris tum adultis ob penuriam sacerdotum nondum in omnibus ecclesiis fideliter observantur.

75. Circa evangelii explanationem can. 1344 servatur.

Sacrae conciones habentur quibusvis Dominicis et festis; praeterea tempore Quadragesimae in principalibus oppidis habentur quavis dominica sermones de Christi D. ni Passione.

76. Vicarii cooperatores alique animarum curatores suis officiis funguntur iuxta can. 473 seqq.

CAPUT 8.

De religiosis.

77. Ordinarius per se vel per suos delegatos peragit

visitationem omnium monasteriorum et domorum religiosarum in dioecesi.

Canonica visitatio monasterii monialium ordinis S. Benedicti Caunae mense decembri 1919 anni, peracta est ad emendandos et removendos notabiles defectus in domo religiosa detectos die 31 decembr. 1919 an. datum ab Ordinario speciale decretum visitationis, a quo a parte religiosarum recursus ad Sedem Apostolicam interpositus est.

S. Congregationis Religiosorum Decreto die 5 Junii anni 1920 dato monasterium religiosarum Benedictinarum Caunen- sium ab auctoritate Ordinarii loci exemptum et exclusivae iurisdictioni Nuntii Apostolici in Polonia subest.

Sorores S. Catharinae duo puerorum asyla moderantur, in iisque de Ordianrii licentia doctrinam fidei tradunt.

78. Omnes religiosi sive viri sive mulieres vitam communem ducunt, bona fama gaudent et dioecesi utiles sunt.

Religiosi Ord. Fratr. Min., moniales Benedictinae, Sorores S. Casimiri et S. Catharinae in habitu suae religionis incedunt.

Sorores vero Congreg. Famularum B. Mariae Immaculatae pariter et Famulae Cordis Jesu, vigore suarum Constitutionum modesto habitu saeculari incedunt.

79. Religiosi vel religiosae quaestuantibus non adsunt.

80. Congregatio in communi sine votis viventium non datur.

81. Ordinarius in suae iurisdictionis exercitio nullum offendiculum cum religiosis habuit.

82. Religiosi viri ordinibus sacris iam initiati, qui ex-
claustrati, saecularizati aut dimissi a religione fuerint,
non adsunt.

83. a. Religiosae mulieres, quantum id per belli adiuncta
licebat, leges canonicas circa admissionem ad novitiatum,
professionem, clausuram, confessarios ac bonorum temporalium
administrationem observandas curabant ad normam cann. 512,
513, 520-527, 533-535, 547, 549, 550, 552, 600-605;

b. Monasteria monialium superioribus regularibus non sunt
subiecta.

c. Sorores vitae activae praecipue puellis in orphanotro-
phiis educandis, in christiana doctrina instituendis magno
cum religionis fructu operam dant. Sorores quae infirmis
in privatis domibus adsistant, aut rem domesticam in domi-
bus virorum gerant, non habentur.

CAPUT XI.

De populo fideli.

84. Populus generatim excellit profunda religiositate
et bonis moribus. Infausta belli diuturni tamen adiuncta in-
fluzum malum in iuventam catholicam exercuerunt. Libertas
civilis etiam morum quandam licentiam ex parte secum attu-
lit.

Ut christianae vitae professio labefactata ad pristinum

rigorem reducatur, instituuntur catholicae associationes, divulgantur catholici libri, ephemerides, praeterea huius anni decursu in omnibus pro posse parocciis missiones sacrae instituentur, a Patribus Congreg. Marianorum moderandae.

85. Clericos, maxime Episcopum et S. Pontificem populus omni qua par est reverentia prosequitur..

86. Observantia can. 1248 circa praeceptum audiendi sacramentorum et abstinendi ab operibus servilibus diebus festis;

can. 1252, 1254 circa abstinentiam et ieiunium;

can. 770 circa sollicitam baptismi collationem infantibus;

can. 859 circa communionem paschalem inter populum magna est. In ruralibus parocciis e mille solummodo 5-10 personae communionem paschalem omittunt. In oppidis inter cultiores maior pars in adimplendis religionis obligationibus negligens, tepida est. Sunt qui se catholicos profitentur, interne tamen religionis dogmata suo sensu intelligunt, praeceptis eius sese subdere nolunt.

Populus fidelis ad frequentem communionem avidè accurrit

Extrema sacramenta generatim a fidelibus appetuntur studiose; adsunt tamen praesertim inter cultiores /vulgo "intelligentes"/indifferentismo imbuti, qui sacramentorum susceptionem differunt vel negligunt, rarissime tamen qui expresse recusare audent; eorum proportio pro centenis accurate dici non potest ob defectum numerorum, sed est valde parva.

Cadaverum crematio in dioecesi non est in usu; omnes etiam liberalismo vel indifferentismo in rebus fidei faventes

funeribus ecclesiasticis sepeliri malunt.

87. Matrimonia et divortia civilia non admittuntur etiam vigenti lege civili.

Concubinatus in parocciis ruralibus est rarissimus; in oppidis saepius occurrit, sed proportionem unius pro centum non censetur efficere.

Alia contra matrimonii sanctitatem vitia raro notantur.

88. Matrimonia mixta, quae antea fere exclusive inter catholicos et protestantes occurrebant, ultimis annis etiam cum schismaticis Russis habentur. Ratio est quia leges russicae, quibus subditis orthodoxis /schismaticis/ matrimonia coram ministro catholico contrahere et cautiones praestare prorsus vetitum erat, iam per revolutionem abrogatae sunt.

Status matrimoniorum mixtorum anno paenultimo 1919 in dioecesi initorum vel convalidatorum hoc modo exprimitur:

I. In parte dioecesis lituana seu catholica:

1. numerus matrimoniorum mixtorum.....	98
2. matrimonia non mixta.....	7450
3. numerus relationis ad matrimonia non mixta pro centenis.....	1,31

II. In Curonensi seu protestantica

parte dioecesis:

1. Numerus matrimoniorum mixtorum.....	32
2. matrimonia non mixta.....	690
3. numerus relativus ad non mixta pro centen.	4,63

III. In tota dioecesi:

1. Numerus absolutus matrimoniorum, mixtorum... 130
2. Matrimonia non mixta 8140
3. Proportio pro centenis in genere..... 1,59

Matrimonia haec in dioecesi ineuntur cum praevia dispensatione, praestitis cautionibus opportunis ad normam can. 1061, quae regulariter servari solent. Causa praecipua admittendi matrimonia mixta est ne contrahentes ministrum acatholicum adeant. Celebratio horum matrimoniorum ex viginti consuetudine immemorabili peragi solet cum consuetis ecclesiae caeremoniis, exclusa semper Missae celebratione et benedictione.

89. De christiana educatione prolis:

Parentes aut qui loco parentum sunt, etiamsi aliunde in rebus fidei indifferentes, prolem plerumque more christiano secundum vigentem in familia traditionem aut consuetudinem educare consueverunt.

90. In omnibus scholis, praesertim elementaribus servatur praescriptum can. 1373 de institutione religiosa puerorum. A Coetu legislativo /Steigiamasis Seimas/ paratur in praesenti Reipublicae Constitutio; catholicis cura est, ut universum educationis negotium rite ordinetur et institutioni religiosae etiam per leges provideatur.

91. Scholae elementares, quarum numerus in dioecesi 1600 excedit, et scholae mediae in numero ultra 30, omnes sustentantur praecipue e publico aulario, partim etiam solutionibus eorum qui scholas frequentant.

Numerus alumnorum qui scholas elementares cum bono fructu frequentant 80000 superat.

Praeservationi iuventutis scholaris caveri studetur per organizatas inter ipsos discentes associationes catholicas /Ateitininkai, Pavasarininkai etc./, quae proprios libellos periodicos, libros, ephemerides edendos curant, conferentias instituunt, congressus iuventutis catholicae celebrant.

92. Quoad religiosas et pias laicorum associationes:

In quavis parocchia adest notabilis numerus sodalium tertii Ordinis S. Francisci; fere omnes fideles adscripti sunt confraternitatibus SS. Rosarii, B.M.V. de Monte Carmelo, S. Dominici, SS. Sacramenti, Cordis Jesu et aliis.

Piae pro iuvenibus uniones numerant plura centena sodalium magno cum religionis profectu. Confraternitas Christianae doctrinae nondum est erecta, sed ~~sunt~~ ^{est} in praeparatione: parantur moderatores et praeceptores.

93. Associationes, quae canonicae erigantur, servant etiam praecepta canonum 690 et 691 de subiectione erga Ordinarium et de modo administrationis.

Ceterae associationes quae iam pridem erectae, actionem suam cum scitu vel consensu tacito Ordinarii exercere pergunt, a parochis loci eorumve cooperatoribus moderantur.

94. Inter catholicas associationes sunt etiam sat numerosae illae, quae sociales vocantur: agricolarum, operariorum, mulierum catholicarum in finem caritativum vel mutuum subsidium, asyla pro infantibus et senibus, circuli pro iuventute. Omnes istae associationes, plerumque recenter erectae,

spiritu christiano agi videntur, directioni ac moderationi Ordinarii et Apostolicae Sedis humiliter se subdunt et magna beneficia sive moralia sive temporalia praestant.

95. Pastorum animarum curae est, ut qui hisce associationibus sive religiosis et piis, sive socialibus adscripti sunt, in fidei doctrina instituuntur et christianam vitam ducant.

96. Ephemerides vel diaria obscena, irreligiosa, modernistica dioecesim non pervadunt; sunt tamen ephemerides Ecclesiae et Clero infensae, praesertim quae factionibus socialisticis moderantur.

Libri theosophicis somniis repleti importantur e Lithuania minore, protestantica quae antea ad Borussiae pertinebat, ast haec scripta sunt pauca et ob valde obscurum sensum parum inflatum habere videntur.

Haec malo per catholica folia periodica, ephemerides, per catholicos libros edendos pro viribus occurritur, necnon per conferentias pro cultioribus et per congressus catholicorum obviam itur.

97. Massonicae sectae addicti vel massonicae tabernae in dioecesi videntur non haberi.

98. Socialismi societates habentur, et quidem triplici in specie: socialistae nationalistae, satis moderati; socialistae democratiae, magis ordini ecclesiastico infensi; praeterea socialistae-communistae qui, lege quidem non admissi, sed clam contra fidem ac ordinem civilem agitare student. In nonnullis scholis mediis etiam pars iuventutis socialisticis pla-

citis infecta est, et suum folium periodicum habet, Ecclesiae satis infensum.

Periculum religionis ezinde non parvum; malo huic occurratur, ut iam supra /num. 96/ indicatum est; per associationes ac congressus catholicorum, per libros et ephemerides catholicas edendas et propagandas.

99. In exercitio iurium politicorum et civilium fideles catholici religionis bono et Ecclesiae libertati pro viribus consulere student. In Comitibus legislatoriis, inter magistratus supremos in praesenti praecipuam partem tenent.

CAPUT XII.

Judicium syntheticum circa dioecesis statum.

100. Omnibus in universum complexis, dioecesis conditio, materialis ac moralis, ultimis annis, inter diuturni belli calamitates, quod semper adhuc in nostra regione perseverat, est gravis et plena periculis.

Spes melioris status ponitur: 1. in clero magis in dies doctrina, fidei zelo, morum sanctitate adaugendo;

2. in catholicis associationibus, catholica actione tum sociali tum politica promovenda;

3. in catholicis scholis erigendis, in scriptis propagandis

4. in collaboratione utili religiosorum Ordinum ac Congregationum in dioecesi.

Praeterea, post vicissitudines politicas quas regio in praesenti subit conditio Ecclesiae melior futura speratur.

Nam vincula, quibus religio catholica per integram saecula-
lem sub dominatione Russorum constricta fuit, nunc relaxa-
ta sunt. Recuperata libertate politica natio Litwana totis
viribus tendit ad restaurandum et condendum Statum pro-
prium cum forma regiminis democratica. Et quia catholici
in Statu praevalere videntur, licet sperare futurum ut li-
bertati Ecclesiae etiam legibus favore religionis cavea-
tur.

(-) *Franciscus Karevičius,*
Episcopus Samogitensis

Caunae,

Die 25 Januarii 1921 an.

Nr. 265.

Pau. C. Paulys
Cancell.

1 Kaunas
Vyskupo Namai
Kum. Han. Saulys

Laikasvė

visuomenės, politikos ir literatūros laikraštis.

EINA KASDIEN, IŠSKIRIANT DIENAS PO ŠVENTADIENIO.

Redakcijos adresas: Kaunas, Ožėskienės g. 25, telef. 161.
Administracijos: D. Vilniaus, 34, telef. 26.
Priima nuo 8—1 val, 3—6 v. v.

Redaktorius priima tik
nuo 4 — 5 val.

ATSKIRO NUM. KAINA 1 auks.
Prenumerato kaina: Mėnesiui 10 auks. Metams 120 auks.
Skelbimų kaina: petito eilutėi ar jos vietai—Lietuvoje paskutiniame
pusl. 2 auks., pirmam 4 auks.; užrubežio firmoms—sulyg sutarties

Kelionė Žemaičių Vyskupo pas šv. Tėvą.

Sugrįžus iš Romos J. Eks. Vyskupas Pr. Karevičius priėmė „Laisvės“ korespondentą, kuriam suteikė sekantių žinių apie savo kelionę.

Žemaičių Vyskupas Pranciškus Karevičius 17 vasario sugrįžo iš Romos, kur buvo nuvykęs pranešti šv. Tėvui apie savo vyskupijos reikalus, pas dvasiškąjį stovį, kaip tatau reikalauja Bažnyčios įstatai (kan. 340) su lig kurių kiekvienas vyskupas kas 5 metai turi asmeniškai daryti pranešimą Apaštališkajam Sostui apie savo vyskupijos stovį. Šitas mūsų Ganytojo oficialis apsilankymas pas šv. Tėvą buvo pirmutinis oficialis bėtarpis susinešimas Žemaičių Vyskupo su Apaštališkuoju Sostu. Lig šiol tą susinešimą trukdė senovės rusų valdžia, ir kiti okupantai.

Pas šv. Tėvą.

Romoje mūsų Ganytojas susilaukė malonaus priėmimo pas šv. Tėvą, pas kardinolą Gasparri, kard. delVal, kard. Delay mons. Ceratti ir įvairiose Bažnyčios įstaigose. Šv. Tėvas mūsų Ganytoją priėmė 9 vas. Šv. Tėvas Benediktas XV labai indomavos Žemaičių vyskupijos ir abelnai Lietuvos katalikų reikalais ir išreiškė džiaugsmo, kad Lietuvos katalikai po tiek metų priespaudos susilaukė tikrąsias liucsybės ir liucso susinešimo su Apaštališku Sostu. Malonų įspūdį šv. Tėvą padarė mūsų Ganytojo pranešimas, kad Lietuviai katalikai stato puikias bažnyčias, noliai pildė katalikiškas pareigas, rengia katalikų kongresus, organizuojasi, steigdami draugijas, turi Seime daugumą atstovų katalikų, turi savo spaudą ir vis plačians dalyvauja visuotiniame Bažnyčios gyvenime.

Žemaičių vyskupas išreiškė vė. Tėvui padėką už paskelbimą pasauliui Lietuvos dienos, už šv. Tėvo aukas liucvių vaikams našlaičiams. Šv. Tėvas su didele užneįanta atsiliepė apie nuoskaudas padarytas karo vėsulio ir Lietuvos šalei, taipogi apgailėtavo, kad Lietuvos sostinė Vilnius tebera dar lenkų užgriebta (vestra principalsile Vilna a polonis ocupata), teiravos kokius santikius nustato Lietuvos konstitucija Katalikų Bažnyčiai su valstybe. Užsiminus mūsų Ganytojai apie būsimą 500 metų jubilėjų Žemaičių vyskupijos, šv. Tėvas prižadėjo tai iškilmei suteikti įvairių dv. malonių bei atlaidų ir paskelbti mūsų vyskupijai tam tikrą bullą (Papas raštą). Pogalios šv. Tėvas suteikė visai Žemaičių vyskupijai ir Lietuvos šalei save palaiminimą.

Vatikane Kurlijoje.

Pas šv. Tėvo sekretorių kardinolą Gasparri, vyskupas Karevičius padarė platesnį pranešimą apie

Žemaičių vyskupijos reikalus, išskeldamas aikštėn didelį nepatogumą susinešėjimui su Apaštališku Sostu per Varšuvą, lyg tartam Lietuva nebūtų savystovė nepriklausoma valstybė, bet Lenkų provincija. Lietuvos nepriklausomybė, lygiai kaip ir Lenkijos, pirmieji yra paskelbę Vokiečiai, paskui Bresto taikoje Rusija yra atsižadėjus Lietuvos šalies, o pernai met įvykusia Mstavoje taikos sutartimi su Rusija. Lietuva visai yra pasiliosavus nuo Rusų gegemonijos ir jų pripažinta nepriklausoma valstybe.

Kad lenkai atsisakytų nuo savo pretenzijų prie Lietuvos ir grąžintų liucviams Vilnių, normalus santikiai tarp tų dviejų valstybių būtų seniai nustatyti. Kard. Gasparri patėmijęs — tieg, jūsų sostinė Vilnius tebera lenkų okupuota, vyskupas Karevičius dar paaiškino kad galutinas priškyrimas dalies Lietuvos su Vilniem prie Lenkijos liucvių lenkų santikių nepagerintų, nes sudarytų Lenkijoje liucvišką invidentą, kuri lauktų tikt progos, kad atvaduot lenkų okupuotas kraštus.

Toliaus Žemaičių Vyskupas išrodė visus nepatogumus susinešėjimo Lietuvos su Apaštališku Sostu per Varšuvą ir kilstančius iš to nesusipratimus. Io paskirimas Lietuvos bažnytinėms reikalams moks. Ratti, lenkų nunciјaus Varšuvoje, be pranešimo Vyskupui ir Lietuvos valdžiai rodė lyg tartam Lietuva būtų Lenkijos provincija arba toks menkas kraštėlis, su kuriuo neverta skaitytis. Tą nuomone Lietuvos valdžiose sferose patvirtino dar paskirimas, atėjęs iš Varšuvos nuo mons. Ratti taipojau be jokiu susinešimų su Lietuvos valdžia. prel. Prcevičius Benediktinių vienuolyno globėju, kurį Lietuvos Apsaugos Ministerija dar pereitą vasarą buvo ketinus iš Kauno išsiųsti už jo priešvalstybinį veikimą. Panašūs įvykiai erzina liucvių katalikų visuomenę, kuri jaučiasi užvilta savo pasitikėjimu šv. Tėvui, nes tą pasitikėjimą lenkai išnaudoja saviems politiškims tikslams. Lietuvos valdžia ir Seimas skuito save už gautais jų ignoravimu ir vistai gali pablogint gerus lig šiol santikius Lietuvos Valdžios su Katalikų Bažnyčia ir paskatinti Seimą ginčlaotis prieš ją ypatingais įstatais ir apsaugos konkurdetais.

Kai kurie kiti keisti mons. Ratti patarimai Lietuvos vyskupams taipogi buvo padarę nemalonų įspūdį Liucvių visuomenei ir valdžios sferose, kaip antai: patarimas Seinų vyskupui užleisti savo sostinę Seinus lenkam, patarimas Vilniaus vyskupui atstatyti savo sekretorių kun. Vaitkevičių, baigusi aukštesnius mokslus užsieny, bet liucvių.

Kad išvengus toliau panašų nesusipratimų Žemaičių Vyskupas išreiškė pageidavimą, kad Lietuvos vyskupas būtų galutinai atskirtas nuo Mchilavo metropolijos (su kuria jau nebėturi jokiu ryšiu) ir nuo Lenkų provincijos ir iš Lietuvos vyskupijų būtų su-

daryta atskira Lietuvos Bažnytinė Provincija. Išdėstyti priparedymai rado pritarimą kard. Gasparri ir moks. Caretti ir buvo užtikrinta: kaip tikt Lietuvos sienos bus galutinai nustatytos ir Vilnius grįž prie Lietuvos, bus sudaryta atskira Lietuvos bažnytinė provincija su arcivyskupu priešakyje.

Žemaičių Vyskupas dar išreiškė pageidavimą: jeigu mons. Ratti būtų iš Varšuvos avansuojamas kur kitur, kad Lietuva nebėtų priskirta naujam Lenkijos nunciјui.

Esant Žemaičių Vyskupui pas moks. Caretti, pastarasis veizėdamas į mons. Ratti raštą užklauskė: ar tieg, kad liucviai savo girias yra pardavę anklų žydams? Vyskupas Karevičius paaiškino, kad Lietuvoje miškus pardavinėjo žydams daugiausiai dvarponiai lenkai. Lietuvos gi valdžia pernai met buvo pardavus anglams linų ir sėmenų partijas, bet tolimesnių koncesijų nei anglams nei kitoms valstybėms nėra suteikus.

Atlikęs dar kai kurios reikalus Romoje J. Eks. Žemaičių Vyskupas engrįžo Kaunan, išbuves Romoje apie 10 dienų, išviso gi kelionė truko pastrečios savaitės.

Lenkų popieriai krinta.

Žemaičių Vyskupo atsilankymas Romoje ir pranešimas apie dabartinius Liucvių Katalikų reikalus išskleidė daug netėkrų paskalų paleistų apie mus iš lenkų pusės. Vatikanui kaskart labiaus darosi aišku, kad neuštenka iš vienu lenkų semt žinių apie Lietuvos ir abelnai apie Rytų Bažnyčių reikalus. Įteigtajai neperezeniai Rytų Bažnyčių Kongregacijai ėmus plačiau tyrinėti Rusų Bažnyčios klausimą kaskart labiaus aiškėja, kad Rytų (Rusijos) misijoms mandato negalima pavesti vieniems lenkam (kaip jie to norėtu), bet tam tikslui labiaus tiktų liucviai ir kitų tautybių misioneriai arčiau apsipažinę su rusų kalba ir papročiais. Lenkai savo nuolatiniams šmeižtais tokių žymių bažnytnių veikėjų kaip Breslavo arcivyskupas, Kard. Bertiamas, Lvovo metropolite Septickis, patys sau mažina pasitikėjimą Vatikane. Anot „Allg. Rundsch.“ lenkai savo pirkklėmis yra išgranę 14 žymesnių katalikų kunigų vokiečių, profesorių seminarijų, prelatų Rytprūsiose ir Poznaninje. Daroma buvo pastangų išskeldinti Kulmo vyskupą ir Breslavo arcivyskupą, kaip vokiečios nenorinčius leisti lenkų politiškąs agitacijas bažnyčioje ir bažnytinioje įstaigose.

Apie Lvovo unistų metropolitą Septuckį lenkai yra sudėję ilgiausias pasakas legendas vienu šmeižtu, vis už tai, kad tasai Ganytojas yra savistoviai sutvarkęs Galicijos unistų Bažnyčią ir paliosavęs ją iš lenkų politiškios priespaudos. Apie 100 unistų kurias buvo lenkų valdžios suimtų ir dauguma jų sučišta į kalėjimus. Rusams užėmus Lvovą ir išvėsus

metrop. Seplicį Rusijon, tasai nenuilstamas Ganytojas nors kiek kankinamas pravoslavų vienuolynų kalėjimuose Solonecko vienuolyne, nesiliovė rūpinęsi Bažnyčios reikalais. Kilus Rusijoje revoliucijai buvo iš kalėjimo paliosuotas ir netn. Septiekis ir vel koliai ėmė varyt apaštaliavimo darbą: Kijave pšventino į unistų vyskopus rusų. Ukrainai kun. Bocianą, įstatė Peterburge unistu Eizarchą (vyresn. vyskupą) visai Rusijai, priėmė nemažai pravoslavų dvasiškų Katalikų Bažnyčion. Už visus tuos savo apaštališkus darbus metr. Sephckis buvo lenkų įskųstas Romos Kurijoje, būk elgiąsias sauvališkai, bekinios ir leidimo šv. Tėvo, ir kaipo maištininkas turis būti prašalintas iš Lvovo metropolijos sosto. Metropolitas Sephckis gavo važiuoti Romon teisintis, lenkai gi ėmė šaukt — dabar Sephckini busiųs galas. Bet koksa gi buvo visų šmeižikų nusiminimas, o džiaugsmas visos unistų Bažnyčios, kad metr. Sephckis pristatė šv. Tėvui visą eilę dokumentų ir įgaliavimų Pijus X, varyti kurijas ir organizuoti Katalikų Unistų Bažnyčią Rytuose! Visi skundų ir šmeižtų kalnai griuvo su syk ir metrop. Sephckis gavo iš šv. Tėvo pagirimą ir 1 mil. lirų rusinų kolegijai atnaujinti Romoje.

Katalikų Bažnyčiai po visų karo audrų atsidaro nauja, plati ir seniai pageidaujama dirva Rytuose, ypatingai Rusijoje. Cia vedamąją rolę tikriausiai teks lošti metropolitai Septickini. Liucvių dvasiškija be abejonės nemažai galės prisidėti prie to apaštaliavimo darbo, sunaudodama labai tiksliai rusų kalbos mokslą ir rusų papročių žinojimą, igitą „rusinimo laikais“.

Dar žodį lieka tarti apie liucvių atstovą prie Vatikano, kan. Narajauską. Jisai savo taktu ir veikimu yra įgijęs visuotiną prieilankumą ir pasitikėjimą Romos Kurijoje, J. B.

Ūkininkų suvažiavimo reikalu.

1921 m. vasario 27 d.

Jau nebetoli teji valanda, kada jūs, žemės milžinai — ūkininkai, tarait savo ir pilnų skausmų, bet galingą žodį...

Iš visų Lietuvos kaimų ir būriais rinkitės, piliečiai ir piliečiai, sostinė, Kaunas, kur dar daug naujų kelių nutiesėmei ir gerovei.

Kad duoti p... vąjį jūsų gyvenimui, savo tarpe... siela ataid... čius... nah...